

karzy, jako znawców sądowych (Dz. U. R. P. № 26 poz. 173) zarządza się co następuje:

§ 1. Za dokonane przez lekarza, jako znawcę sądowego, czynności poza miejscem zamieszkania należą się oprócz opłat, obliczonych na podstawie taksy, diety oraz zwrot rzeczywistych kosztów podróży.

§ 2. Diety dla lekarzy, jako znawców sądowych, oblicza się w ten sposób, że lekarzom urzędowym i profesorom uniwersytetu należą się diety podług ich stopnia służbowego; prywatnym docentom uniwersytetu oraz lekarzom naczelnym szpitali publicznych — diety VI stopnia służbowego, innym lekarzom dyplomowanym — diety VII stopnia służbowego według zasad każdorazowo obowiązującego rozporządzenia Rady Ministrów o dietach za podróże służbowe funkcjonariuszów państwowych.

§ 3. W miastach, mających ponad 50.000 mieszkańców, należy się lekarzowi, jako znawcy sądowemu przy badaniach, mających się odbyć poza jego mieszkaniem, zwrot kosztów przejazdu w obie strony, o ile odległość pomiędzy mieszkaniem a miejscem dokonania czynności wynosi więcej niż 2 kilometry i o ile nie korzysta on z rządowych środków przewozowych; zwrot kosztów drożki przyznać należy jedynie w braku środka masowego transportu (tramwaje, omnibusy i t. p.).

§ 4. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje w województwach: poznańskim i pomorskim i w górnośląskiej części województwa śląskiego.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *A. Żychliński*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Ratajski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

519.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu

z dnia 6 lipca 1925 r.

w sprawie wysokości wynagrodzenia przewodniczących i zastępców przewodniczących komisji pojednawczych i rozjemczych w górnośląskiej części województwa śląskiego.

Na zasadzie § 18 rozporządzenia o umowach zbiorowych, wydziałach robotniczych i pracowniczych, oraz o załatwianiu zatargów zbiorowych na tle warunków pracy z dnia 23 grudnia 1918 r. (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 1456) ustala się co następuje:

§ 1. Wynagrodzenie miesięczne przewodniczących i zastępców przewodniczących komisji pojednawczych i rozjemczych ustala się w następującej wysokości:

dla przewodniczącego komisji w Katowicach — 990 punktów;
dla zastępcy przewodniczącego komisji w Katowicach — 635 punktów;
dla przewodniczącego komisji w Królewskiej Hucie — 635 punktów;
dla przewodniczącego komisji w Rybniku — 495 punktów.

Kwotę wynagrodzenia otrzymuje się, mnożąc liczbę punktów przez mnożną, określaną co miesiąc przez Radę Ministrów, w wykonaniu art. 5 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z pierwszym dniem miesiąca, następującego po jego ogłoszeniu. Jednocześnie tracą moc wszelkie zarządzenia sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *F. Sokal*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

520.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 8 lipca 1925 r.

o rewizji uprawnień (koncesyj) na sprzedaż przedmiotów, objętych monopolem skarbowym.

Na podstawie § 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. w przedmiocie rewizji uprawnień (koncesyj) na sprzedaż przedmiotów, objętych monopolem skarbowym (Dz. U. R. P. № 114, poz. 1022) zarządza się co następuje:

A) Koncesje na detaliczne sprzedaże.

§ 1. Rewizje koncesyj na detaliczne sprzedaże przedmiotów, objętych monopolem skarbowym (wyroby tytoniowe i wyroby objęte ustawą z dnia 31 lipca 1924 r. o monopolu spirytusowym — Dz. U. R. P. № 78, poz. 756) przeprowadzać będą władze skarbowe I instancji (urzędy skarbowe akcyz i monopolów, urzędy akcyzowe, dyrekcje okręgów skarbowych).

Rewizji nie będą podlegały koncesje na sprzedaż wyrobów tytoniowych, wymienione w § 2. ust. 2. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 114, poz. 1022).

Orzeczenia o cofnięciu koncesyj, wydane w następstwie przeprowadzonej rewizji będą zawierały 3 miesięczny termin wypowiedzenia według wzoru, sporządzonego przez Ministerstwo Skarbu (Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego, Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego, Biuro Sprzedaży Soli).

Przeciw orzeczeniom władz skarbowych I instancji służyć będzie interesowanym odwołanie do władz skarbowych II instancji (izby skarbowe, śląski urząd wojewódzki). Ewentualne odwołania mają być wnoszone do urzędu, który wydał orzeczenie, w ciągu

14-tu dni, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

§ 2. Władze skarbowe I instancji sporządzają niezwłocznie według załączonego wzoru A wykazy w 2 egzemplarzach odrębnie dla każdej gminy administracyjnej ich okręgu i dla każdego rodzaju monopolu, obejmujące koncesjonariuszów detalicznych sprzedawców przedmiotów, wymienionych w § 1 rozporządzenia i ustala liczbę miejsc detalicznych sprzedawców dla każdej gminy, stosownie do obowiązujących w tej mierze przepisów.

Dla detalicznych sprzedawców wyrobów tytoniowych ustala się normę w ten sposób, że jedna detaliczna sprzedaż wyrobów tytoniowych (nie licząc domowych, czasowych i koszarowych sprzedawców) winna przypadać na około 600 mieszkańców, w gminach zaś handlowych i przemysłowych, oraz w gminach rozlegle położonych na około 500 mieszkańców. W gminach względnie osadach, mających mniej jak 600 względnie 500 mieszkańców, winna znajdować się o ile możliwości jedna detaliczna (publiczna) sprzedaż wyrobów tytoniowych.

Ilość detalicznych sprzedawców wyrobów alkoholowych winna być oznaczona zgodnie z art. 5 ustawy o ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych z dnia 23 kwietnia 1920 r. ogłoszonej w załączniku do rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 10 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 35 poz. 299) jedna na 2.500 mieszkańców.

Na wyjątki od ustalonych norm zezwalać może w poszczególnych wypadkach Ministerstwo Skarbu (Dyrekcja Polskiego Monopoli Tytoniowego, Dyrekcja Państwowego Monopoli Spirytusowego).

§ 3. Jeden egzemplarz wykazów A, przewidzianych w poprzednim paragrafie, przedłożą władze skarbowe I instancji za pośrednictwem izb skarbowych najpóźniej do końca października 1925 r. Ministerstwu Skarbu (Dyrekcji Polskiego Monopoli Tytoniowego, Dyrekcji Państwowego Monopoli Spirytusowego), które na podstawie zebranego w ten sposób materiału wydadzą szczegółowe zarządzenia co do sposobu postępowania przy przeprowadzaniu rewizji.

§ 4. Przy przeprowadzaniu rewizji będą cofane koncesje osób nieuprzywilejowanych w następującej kolejności:

- 1) prowadzących swe przedsiębiorstwa nieśamoistnie,
- 2) tych, którzy mają prócz koncesyjnego jeszcze inne przedsiębiorstwo lub dochody z innych źródeł, dających dostateczne utrzymanie,
- 3) niefachowców, którzy się nie uczyli i nie praktykowali w danej gałęzi przynajmniej ogółem 5 lat,
- 4) fachowców, którzy się uczyli i praktykowali w danej gałęzi i prowadzą przedsiębiorstwo od lat 15-tu.

Przy wszystkich czterech kategoriach uwzględniane będą: wiek, ilość rodziny, zdrowie, stan materialny i przeszłość interesowanego.

§ 5. Prawo nadawania koncesyj na detaliczne sprzedaże wyrobów, objętych ustawą z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 78, poz. 756) w ramach

przepisanej normy i postanowień § 1 i 3 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 114 poz. 1022), przysznaje się władzom skarbowym II instancji.

Osobom nienależącym do kategorii osób uprzywilejowanych nadawać mogą władze skarbowe II instancji koncesje na detaliczne sprzedaże przedmiotów, wymienionych w § 1 rozporządzenia (w ramach przepisanej normy) wyłącznie w tych wypadkach, gdy ze względu na interes Skarbu Państwa i wygodę konsumentów zachodzić będzie bezwzględna konieczność obsadzenia w jakiejś gminie przedsiębiorstwa sprzedaży, a zostanie urzędowo stwierdzonym, że na powyższą koncesję niema reflektantów z pośród osób uprzywilejowanych, odpowiadających przepisanywymogom.

§ 6. Ustalanie ilości koncesyj na uliczne sprzedaże wyrobów tytoniowych należy do kompetencji Dyrekcji Polskiego Monopoli Tytoniowego.

B) Koncesje na hurtowe sprzedaże.

§ 7. Rewizje koncesyj na hurtowe sprzedaże przedmiotów, objętych monopolom skarbowym (wyroby tytoniowe, sól i wyroby, objęte ustawą z dnia 31 lipca 1924 r. o monopolu spirytusowym—Dz. U. R. P. № 78, poz. 756) będą przeprowadzały władze skarbowe II instancji (izby skarbowe, śląski urząd wojewódzki).

Rewizji nie będą podlegały koncesje na hurtowe sprzedaże wyrobów tytoniowych, wymienionych w § 2 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 114, poz. 1022).

Orzeczenia o cofnięciu koncesyj, wydawane w następstwie przeprowadzanej rewizji, winny zawierać 3 miesięczny termin wypowiedzenia i być sformułowane według wzoru, sporządzonego przez Ministerstwo Skarbu (Dyrekcję Polskiego Monopoli Tytoniowego, Dyrekcję Państwowego Monopoli Spirytusowego, Biuro Sprzedaży Sól).

Przeciw orzeczeniu izb skarbowych (śląskiego urzędu wojewódzkiego) służyć będzie interesowanym odwołanie do Ministerstwa Skarbu (Dyrekcji Polskiego Monopoli Tytoniowego, Dyrekcji Państwowego Monopoli Spirytusowego, Biura Sprzedaży Sól). Ewentualne odwołania winny być wniesione do władzy skarbowej, która wydała orzeczenie w ciągu dni 14-tu, licząc od dnia następnego po dniu doręczenia orzeczenia.

§ 8. Władze skarbowe II instancji sporządzają niezwłocznie w 3-ch egzemplarzach wykazy hurtowych sprzedawców przedmiotów, wymienionych w § 7 rozporządzenia, osobno dla każdego rodzaju monopolu według załączonego wzoru B.

Dwa egzemplarze tych wykazów z uwidocznieniem hurtowników, którzy nie należą do osób uprzywilejowanych, przedłożą władze skarbowe II instancji najdalej do końca października 1925 r. Ministerstwu Skarbu (Dyrekcji Polskiego Monopoli Tytoniowego, Dyrekcji Państwowego Monopoli Spirytusowego, Biuro Sprzedaży Sól). Na podstawie tych wykazów zostanie ustalone, które z hurtowni, podlegających opróżnieniu zostaną w razie cofnięcia konce-

syj zwłnięte jako zbędne, a które zostaną ponownie obsadzone.

§ 9. Nadawanie koncesyj na hurtowe sprzedaż przedmiotów, wymienionych w § 7 rozporządzenia, odbywać się winno wedle obowiązujących w każdym dziale przepisów i należy do kompetencji władz skarbowych II instancji.

O nadaniu koncesji na sprzedaż hurtową lub detaliczną osobie, pobierającej rentę lub inne zaopatrzenie z funduszków państwowych, zawiadamiać należy odnośny wydział emerytur i rent.

§ 10. Aż do czasu przeprowadzenia rewizji koncesyj t. j. do końca 1926 r. wstrzymuje się tworzenie nowych hurtowni tytoniowych.

C) Postanowienia końcowe.

§ 11. Pozostawienie osoby nieuprzywilejowanej w posiadaniu koncesji na sprzedaż przedmiotów, wymienionych w § 1 względnie § 7 rozporządzenia w zastosowaniu § 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 27 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 114, poz. 1022), będzie mogło nastąpić w wyjątkowych wypadkach na mocy decyzji Ministra Skarbu.

Wnioski władz skarbowych II instancji w tym przedmiocie winny być przedłożone Ministerstwu Skarbu (Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego, Biuru Sprzedaży Soli) łącznie dla całego okręgu i odrębnie dla każdego rodzaju monopolu, równocześnie z wykazami, przewidzianymi w §§ 3 i 8 rozporządzenia.

Do wniosków tych winna być dołączona opinia komisji, które do tego rodzaju spraw utworzą prezesi izb skarbowych (wojewoda śląski) w składzie: prezes izby skarbowej względnie jego zastępca jako przewodniczący, naczelnik wydziału IV izby skarbowej, naczelnik urzędu akcyz i monopolów (dyrektor okręgu skarbowego) — ten ostatni przy rozpatrywaniu spraw przedsiębiorstw sprzedaży, znajdujących się w jego okręgu, dwóch delegatów wojewody, delegat izby handlowej i przemysłowej, względnie związku (zrzeszenia) kupców; w województwie śląkiem: wojewoda względnie jego zastępca jako przewodniczący, naczelnik wydziału skarbowego, naczelnik wydziału administracyjnego, naczelnik wydziału pracy i opieki społecznej i delegat izby handlowej i przemysłowej. Ponadto, o ile rozpatrywane będą sprawy koncesjonariuszów w miejscowościach, liczących ponad 50.000 mieszkańców, do komisji winien być powołany delegat magistratu w siedzibie izby skarbowej (śląskiego urzędu wojewódzkiego).

Powyższemi wnioskami winny być objęte przede wszystkim te przedsiębiorstwa sprzedaży przedmiotów, objętych ustawą z dnia 31 lipca 1924 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. № 78 poz. 756), do których prowadzenia potrzeba szczególnie wielkiego kapitału, fachowych wiadomości, albo też które połączone są z innymi przedsiębiorstwami (np. hotele, restauracje).

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Załącznik do rozp. Min. Skarbu z dn. 8 lipca 1925 r. poz. 520.

Wzór. A.

Monopol

Gmina (osada)

Ilość mieszkańców

W Y K A Z

detalicznych sprzedawców przedmiotów, objętych monopolem skarbowym.

(Odrębny dla każdego rodzaju monopolu)

№	Imię i nazwisko detalicznego sprzedawcy	Czy należy do kategorii osób uprzywilejowanych, wymienionych w § 1 rozp. Prez. Rzeczp. z 27.XII 1924 (D. U. R. P. № 114, poz. 1022) a w danym razie do jakiej?*)	Czy prowadzi przedsiębiorstwo osobiście w przeciwnym razie czy zastępca jego został zatwierdzony przez kompetentną władzę	Wiek koncesjonariusza	Rodzaj przedsiębiorstwa (samoistne czy mieszane)	Stan rodzinny (żonaty, stanu wolnego, wdowiec, ilość dzieci i t. p.)	Stan majątkowy i zarobkowy	Uwaga
1	2	3	4	5	6	7	8	9

*) W razie, gdy koncesjonariusz należy do osób uprzywilejowanych, winien dołączyć oryginał względnie wiarogodne odpisy dokumentów, stwierdzających uprzywilejowanie.

Monopol
Izba Skarbowa (Śląski Urząd
Wojewódzki) w

Wzór B.

W Y K A Z

hurtowych sprzedawców przedmiotów, objętych monopolem skarbowym.

(Odrębny dla każdego rodzaju monopolu)

L. P.	Miej- sco- wość	Po- wiat	Urząd Skar- bowy Akcyz i Monopo- lów (Dyrekcja Okręgu Skar- bowego)	imię i nazwisko hurtowego sprzedawcy	Czy koncesjo- narjusz należy do kategorii osób uprzywi- lejewanych, a w danym ra- zie jakie prze- dłożył na do- wód tego dokumenty	Czy koncesjo- narjusz prowa- dzi hurtownię osobiście, w przeciwnym razie, czy za- stępca jego zatwierdzony został przez kompetentną władzę	Czy i jaką decyzją orzekła izba skarbowa (śląski urząd wo- jewódzki) cofnięcie koncesji	Decyzja Mini- sterstwa Skar- bu (wzgl. Dy- rekcji Polskie- go Monopoli Tytoniowego, Dyrekcji Pań- stwowego Mo- nopoli Spirytu- sowego, Biura Sprzedaży Soli)	U w a g a
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Warszawa. Tłoczono w Drukarni Państwowej z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

29598 P

Konto czekowe Pocztovej Kasy Oszczędności № 30130.

Cena 25 gr.

OD ADMINISTRACJI: Zawiadamia się Pp. Prenumeratorów, że skorowidz do Dz. Ustaw za 1-sze pół-
rocze r. b. będzie rozesłany w końcu bieżącego miesiąca bez dopłaty.